

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 333

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 26 august 1955

Pentru noi succese pe calea construirii socialismului

De la un capăt la altul al minunatei noastre patrii. Intregul popor român a sărbătorit cu mare însuflețire ziua de 23 August 1955, cea de a 11-a aniversare a eliberării României de către glorioasa armată sovietică și a răsturnării diktatorilor fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist Român.

Parada militară și marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală, demonstrațiile de la Hunedoara și Ploiești, de la Orașul Stalin și Tirgu Mures, de la Timișoara și Constanta precum și din celelalte regiuni de țară, sunt dovada că muncitorii și cetățenii din celelalte regiuni și din celelalte republici fraterești au arătat entuziasm general al poporului nostru, atașamentul și dragostea lui pentru regimul de democrație populară, pentru Partidul Muncitoresc Român, hotărârea de neclintit a oamenilor muncii de a construi socialismul în patria noastră.

mai puternică, tărănimea muncitoare contribuind în și mai mare măsură la construirea socialismului.

Ca urmare a dezvoltării industriei grele, a creșterii pe această bază a industriei ușoare și alimentare, s-a realizat o însemnată sporire a producției bunurilor de larg consum. S-a îmbunătățit considerabil aprovizionarea populației.

Concomitent cu avântul economiei, în țara noastră se dezvoltă cu succes știința, arta și literatura. În regimul democrat-popular cultura a devenit un bun al poporului. Au crescut an de an cheltuielile bugetare pentru acțiunile social-culturale. Numai în anul 1955 cheltuielile alocate în acest scop (în afară de investiții) însumează 6375 milioane lei (în preturi comparabile).

Rodnic este bilanțul succesorilor obținuți de poporul nostru în dezvoltarea țării pe drumul socialismului. „Marele realizări dobândite de poporul nostru în anul regimului democrat-popular — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită cu prilejul adunării festive pentru sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării României — au devenit cu puțință numai datorită transformărilor revoluționare înfăptuite în patria noastră de oamenii muncii”.

În întimplinarea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei, oamenii muncii au obținut noi și însemnate realizări în dezvoltarea industriei și agriculturii, în construcția culturală, în întărirea statului nostru democrat-popular. În prezent, poporul nostru își sporește eforturile pentru a termina cu succes îndeplinirea primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. Sute de întreprinderi, precum și ramuri industriale întregi au și îndeplinit sarcinile planului cincinal.

Construcția socialistă cere formarea de noi cadre calificate pentru toate ramurile economiei naționale. În cursul planului cincinal s-au pregătit 13.400 de ingineri, 4500 de economiști, 7000 agronomi. Numărul unităților școlare din învățământul general a crescut numai în perioada 1948—1955 cu peste 600. În anul școlar 1955/1956, numărul elevilor în școlile de 7 ani va fi, în comparație cu perioada dinainte de război, de aproape 4 ori mai mare, al elevilor din școlile medii și profesionale de 3 ori mai mare și al studenților din instituțiile de învățământ superior de 3 ori mai mare. Partidul a dat o mare atenție dezvoltării învățământului în rândul minorităților naționale. În anul școlar 1954/1955, din 16.500 unități școlare, 2250 unități au funcționat pentru minoritățile naționale, cuprinzând un număr de peste 234.000 elevi și studenți.

Remarcabile sînt succesele obținute de eroica noastră clasă muncitoare în opera de industrializare socialistă a țării. În dezvoltarea industriei grele, temelia dezvoltării întregii economii naționale, izvorul ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii și al întăririi capacității de apărare a patriei. Cu bucurie și mîndrie a luat cîștig de cauză poporul nostru de faptul că dintre ramurile de bază ale producției o deosebită dezvoltare a luat industria construcțiilor de mașini și de prelucrare a metalelor, care va încheia anul 1955 la un nivel de peste 280 la sută față de 1950, industria chimică peste 300 la sută, industria materialelor de construcție cea 240 la sută, industria metalurgică neferoasă aproape 230 la sută. În industria petroliferă, datorită muncii însuflețite a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor și ajutorului frățesc al U.R.S.S., prevederile planului cincinal au fost depășite, atingându-se în 1955 la o producție de peste două ori mai mare decât în 1950. În anul cincinalului a crescut de peste 3 ori producția de fontă, oțel și laminat. Cresc necontenit producția de energie electrică, producția de utilități petroliere, de tractoare, mașini agricole moderne. Se organizează producția în serie de autoturisme românești. De unde sub stăpînirea mesierilor și capitaliștilor România a fost o țară semioctonală, astăzi, cînd poporul nostru a devenit stăpîn pe soarta sa, țara noastră a obținut o adevărată independență și a devenit un stat puternic, cu o industrie dezvoltată, care este în stare să satisfacă într-o măsură tot mai mare necesitățile crescînde ale economiei noastre naționale în necentenită dezvoltare.

Poporul nostru a sărbătorit cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei în condițiile unei desfideri a încoadrării în relațiile internaționale. Ca urmare a rezultatelor pozitive ce s-au obținut la conferința de la Geneva. Succesul acestei conferințe se datorează voinței neclintite de partide a popoarelor, importanțelor inițiative ale Uniunii Sovietice în vederea întăririi păcii. Conferința de la Geneva a însemnat un succes al ideii de coexistență și conviețuire pașnică a tuturor țărilor, fără deosebire de sistem social sau formă de guvernământ. Spiritul care a domnit la această conferință confirmă că există posibilitatea de a înlătura dificultățile care stau în fața destinderii în relațiile internaționale și a asigurării unei păci îndelungate pentru omenire. În lume mai există însă forte care sînt interesate nu în slăbirea, ci în agravarea încoadrării relațiilor internaționale. Poazele au datorită să păstreze neslăbită vigilența și ferma hotărâre de a zădărnici uneltirile îndreptate împotriva păcii și destinderii internaționale.

În cuvîntarea rostită cu prilejul adunării festive pentru sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării României, tovarășul Gheorghiu-Dej a arătat că înțelegerea și înțelegerea păcii și guvernului Republicii Populare Romîne sînt pîntrune de hotărîrea de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor internaționale, la asigurarea păcii în lume. Poporul nostru își manifestă adevărată față de hotărîrile conferinței de la Geneva și va contribui și pe viitor la obținerea unor noi succese pe calea destinderii internaționale, pe calea prieteniei și colaborării economice și culturale între popoare. Poporul român sprijină în totul politica de pace și de construire a socialismului dusă în mod consecvent de Partidul Muncitoresc Român și de guvernul Republicii noastre Populare.

Sub îndrumarea partidului, un număr tot mai mare de țărani muncitori au pornit pe făgusul socialismului. În prezent există în țara noastră 5.600 gospodării agricole colective și întovășări, cuprinzînd cea 360.000 familii de țărani; 2700 asociații simple și cea 3200 stîne cooperatiste. Creșterea continuă a numărului de gospodării colective, întovășări, grupe de într-ajutorare și alte forme de cooperare a țărănilor muncitori arată interesul crescînd al țărănimii muncitoare pentru crearea de mari gospodării socialiste — singura cale sursă și bunăstare — arată procesul de treptată dezvoltare și întărire a sectorului socialist din agricultura noastră.

Bucurîndu-se de sprijinul puternic al clasei muncitoare și aplicînd ne scără tot mai largă regulile tehnice avansate, țărănimia muncitoare a obținut în acest an recolte bogate de grâu, orz, secară. Sînt perspective pentru o recoltă bună de porumb. Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare — temelia statului democrat-popular — a devenit și

Patruș de dragoste fierbinte și de recunoștință față de glorioșul popor sovietic, poporul nostru întărește necontenit alianța și prietenia de nezdruclinată cu marea Uniune Sovietică și consolidează relațiile frățesti cu China populară și celelalte popoare ale lagărului socialist. Poporul nostru muncitor a sălutat cu o deosebită bucurie cuvintele roșite de tovarășul N. S. Hrușciov la adunarea festivă: „Oamenii muncii din România pot fi siguri că poporul sovietic a fost și este și va fi un prieten credincios, de nădejde al onorului român și îl va acorda un ajutor și sprijin multilateral în lupta pentru construirea socialismului, pentru întărirea continuă a statului democrat-popular”.

Sub conducerea avântărilor sale încercate — Partidul Muncitoresc Român, înarmat cu atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, poporul român năsește cu încredere înainte pe calea progresului și înfloririi, pe calea construirii cu succes a socialismului în patria noastră.

Școlile sînt gata pentru deschiderea cursurilor

Cadrele didactice de la școlile din comuna Săcel, raionul Novaci, sprijinite de către statul popular local, au terminat pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar. Școlile au fost văruite și reparate în întregime. La școala de 7 ani din satul Săcel s-au efectuat numeroase lucrări de reparație prin posibilități locale: s-au vopsit

bănci, s-au pus geamuri duble la sălile de clasă etc. Cadrele didactice acordă o grije deosebită aprovizionării internatului cu alimente necesare pentru iarnă. În gospodăria anexă sînt îngrijite șapte porci, iar din grădina școlii vor fi recoltate însemnate cantități de legume, zarzavaturi și fructe, care vor asigura o hrană bună elevilor din internatul școlii.

În orașele, comunele și satele regiunii Timișoara, noul an școlar este întîmpinat prin construirea unui mare număr de școli noi. În comuna Jamul-Mare din raionul Deta, de exemplu, au fost terminate lucrările de construire a unei noi clădiri cu două etaje, cuprinzînd șapte săli de curs cu 280 de locuri. Aici va funcționa școala de 7 ani din comuna.

Construcții similare se găsesc într-un număr mare în centrul minier Anina, din raionul Oravița, din raionul Caransebeș.

În afară de aceste trei clădiri, în cuprinsul regiunii se lucrează la numeroase construcții noi și amenajări capitale prin anul școlar vor fi date în folosință o școală elementară de șapte ani în comuna Bucoavi, o școală de patru ani în comuna Sărbu și o grădiniță de copii la comuna Pischia, raionul Timișoara, a fost lărgită cu patru noi săli de cursuri, Caransebeș au fost efectuate importante lucrări de amenajare, menite să schimbe întreaga înfățișare a clădirii.

unor planuri model de muncă pentru învățători, profesori și diriginți, planuri care sînt prezentate la expoziția organizată de secția de învățământ cu prilejul consfățuirii raionale.

Cu sprijinul secției de învățământ și al comitetului sindical, învățătorii și profesorii din raionul Timișoara au terminat în întregime lucrările de reparație și de curățenie în 47 de școli. În ale 30 de școli aceste lucrări sînt pe terminate. Totodată, au fost aprovizionate cu lemne școlile și cadrele didactice și s-au luat măsuri pentru cazarea tinerilor pedagogi.

Cu ajutorul comitetelor de părinți au fost aprovizionate internatele, folosindu-se în mare parte legumele și zarzavaturile recoltate de pe parcelele școlare și din gospodăriile anexe ale școlilor.

Profesorii și învățătorii școlilor nr. 4 și 5 din cartierul muncitoresc Simeria al orașului Sf. Gheorghe muncesc intens pentru pregătirea deschiderii noului an școlar. În această acțiune ei primesc un sprijin însemnat din partea comitetelor de părinți. Cu ajutorul părinților, localurile școlilor au fost văruite în exterior, s-au zgărit curțile, au fost curățate dușumelele.

La școala nr. 4 cu limba de predare maghiară din Sf. Gheorghe se acordă o mare atenție confecționării materialului didactic necesar predării în noul an școlar. Se confecționează planșe, desene, se pregătesc vocabulare și îndreptare ortografică etc. De asemenea, se confecționează aparate pentru experiențele de fizică și chimie și materiale pentru predarea științelor naturale.

Colective de pedagogi, împărțite pe specialități și clase au lucrat la întocmirea

unor planuri model de muncă pentru învățători, profesori și diriginți, planuri care sînt prezentate la expoziția organizată de secția de învățământ cu prilejul consfățuirii raionale.

Cu sprijinul secției de învățământ și al comitetului sindical, învățătorii și profesorii din raionul Timișoara au terminat în întregime lucrările de reparație și de curățenie în 47 de școli. În ale 30 de școli aceste lucrări sînt pe terminate. Totodată, au fost aprovizionate cu lemne școlile și cadrele didactice și s-au luat măsuri pentru cazarea tinerilor pedagogi.

Cu ajutorul comitetelor de părinți au fost aprovizionate internatele, folosindu-se în mare parte legumele și zarzavaturile recoltate de pe parcelele școlare și din gospodăriile anexe ale școlilor.

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală cu prilejul zilei de 23 August

Plăta Stalin, locul parăzii militare și al demonstrației oamenilor muncii, a îmbrăcat în ziua de 23 August haină de sărbătoare. Deasupra tribunei centrale, dominînd întreaga piață, se află un mare medalion înfățișînd chipurile lui Lenin și Stalin, încadrînd steagul roșii. De o parte și de alta sînt așezate portretele membrilor Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și ale membrilor Prezidiului C.C. al P.C.U.S. Deasupra tribunei din fața se află portretele tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și dr. P. Groza, iar în mijloc o mare stemă a Republicii Populare Romîne.

Încep să sosească invitații. Iau loc în tribuna înalți demnitari de stat, conducători ai organizațiilor obștești, generali activi și de rezervă, eroi ai Muncii Socialiste, academicieni și alți fruntași ai vieții științifice, culturale și artistice, fruntași în producție care s-au distinș în întrecerea socialistă în cîntea zilei de 23 August, șefi ai cultelor religioase, profesori, medici, ingineri, activiști de partid și ai organizațiilor obștești, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Sosește de asemenea numeroși oaspeți străini veniți în țara noastră ca invitați ai organizațiilor obștești și culturale, cu prilejul zilei de 23 August, precum și turiști străini care vizitează țara noastră.

În tribuna iau loc de asemenea membrii delegațiilor guvernamentale sosite în țara noastră pentru a participa la sărbătorirea zilei de 23 August.

În tribuna rezervată corpului diplomatic au luat loc ambasadorii extraordinari și plenipotențiar și alți membri ai corpului diplomatic.

Ora 9. De pretutindeni se ridică urale și aplauze prelungite. În tribuna oficială iau loc Gh. Gheorghiu-Dej, N. S. Hrușciov, reprezentantul U.R.S.S., prim secretar al C.C. al P.C.U.S., membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., dr. P. Groza, Gh. Apostol, acad. M. B. Mitin, redactor șef al Ziarului „Pentru pace, trainicie, pentru democrație populară”, I. Chiginevșchi, Rita Marko, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Albania, Chivu Stoica, general de armată I. Mihailov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Bulgaria, Al. Moghioroș, dr. V. Vladimirov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru supleant al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Cehoslovacia, general de armată Emil Bodnărescu, Ke Bo-nian, ambasadorul R.P. Chineze la București, Miron Constantinescu, He Den Suk, membru al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, ministrul Culturii și Propagandei, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Coreea, Petre Borilă, Paul Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației guvernamentale a R.D. Germane, C. Pirvulescu, Tegib, vicepreședinte al Prezidiului Marelui Hural Popular, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Mongole, D. Colliu, Franciszek Jozwiak, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Polonia, general colonel Al. Drăghici, Hidas Istvan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Ungaria, conducătorul delegației guvernamentale a R.P. Ungare, J. Fazekas, acad. prof. dr. C. I. Parhon, S. Bughici, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, St. Voitec, general locotenent Gh. Pintilie, St. Moraru, C. Fulger.

Răsună trompetele. În mijlocul pieții, generalul colonel L. Sălăjan, prim locotenent al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R., primește raportul comandantului parăzii, generalul locotenent Mircan Haupt.

Generalul colonel L. Sălăjan, însoțit de comandantul parăzii, trece în revistă trupele și le felicită cu prilejul zilei de 23 August. Apoi, de la tribuna centrală, generalul colonel L. Sălăjan rostește o cuvîntare.

Marea fanfară, aliniată în piață, întonează Imnurile de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S. Din apropiere răsună salvele de artilerie în cîntea marșilor sărbători.

Fanfara militară întonează primul marș. În piață pătrunde prima mașină, comandantului parăzii, urmată de un grup compact de toboșari de la școala militară medie de muzică.

În bătaia vîntului flutură primul drapel purtat de un ofițer chișec, cu o statură atletică. Este drapelul Academiei militare „I.V. Stalin”. În urma lui pășesc ofițeri elevi ai celor două academii din Capitală.

Prin Piața I. V. Stalin trec, rînd pe rînd,

venind dinspre Statuia Aviatorilor, a-pare coloana moto.

În fruntea ei filiiile glorioșului Drapel de Luptă al primei divizii de voluntari romîni — Divizia de panduri „Tudor Vladimirescu” — Debrețin. Drumul străbătut de acest drapel începe în labăra de la Selve din Uniunea Sovietică ajungînd pe crestele înzăpezite ale munților Tatra. Sub faldurile lui s-au acoperit de glorie nepieritoare mii și mii de panduri care au înscris adesea, chiar cu singure lor, pagini de legendă eroism și de iubire de patrie în istoria poporului nostru. Luptînd cot la cot cu ostașii sovietici eliberatori, pandurii au purtat mai departe tradițiile de luptă ale poporului nostru care, de-a lungul veacurilor, a avut totdeauna un aliat și un prieten sincer în poporul frate rus.

Șiruri, șiruri, trec apoi mașini de luptă puternice — o adevărată expresie a tehnicii celei mai înaintate. Pe cîmpurile de aplicație, ele și-au dovedit din plin rolul lor important în îndeplinirea misiunilor.

În timp ce prin fața tribunelor mai defilează încă trupele purtate, vîzduhul este să-

„23 August”, 4 tractoare U.T.O.S.-2, 4 tractoare K.D.P.-35, 4 tractoare K.D.-35, prototipul combinei de cereale, realizat de constructorii de batoze ai uzinelor „Tudor Vladimirescu” și prototipul autocamionului de 4 tone cu motor Diesel de 85-C.P., executat de metalurgii uzinelor „23 August”, Coloana noilor produse ale industriei — construcție de mașini — cuprinde 8 autoturisme „Steagul Roșii”, 8 sisteme auto-copert de glorie nepieritoare mii și mii de panduri care au înscris adesea, chiar cu singure lor, pagini de legendă eroism și de iubire de patrie în istoria poporului nostru. Luptînd cot la cot cu ostașii sovietici eliberatori, pandurii au purtat mai departe tradițiile de luptă ale poporului nostru care, de-a lungul veacurilor, a avut totdeauna un aliat și un prieten sincer în poporul frate rus.

Șiruri, șiruri, trec apoi mașini de luptă puternice — o adevărată expresie a tehnicii celei mai înaintate. Pe cîmpurile de aplicație, ele și-au dovedit din plin rolul lor important în îndeplinirea misiunilor.

În timp ce prin fața tribunelor mai defilează încă trupele purtate, vîzduhul este să-

Pionierii la demonstrația de 23 August

bluceri ale elevilor din școlile militare de infanterie și artilerie.

De ficare 23 August, cînd în Capitala patriei se desfășoară tradiționala paradă a trupelor din garnizoana București, mîile de cetățeni veniți să asiste la marea demonstrație din Piața Stalin întîmpină cu o adevărată furtună de aplauze apariția cantemierilor. Iată-i și acum. Ai zice că prin fața tribunelor oficiale trece un singur om.

Nici elevii școlii militare medii de marină nu se lasă mai prejos. Defilează în urma cantemierilor.

Dinspre Statuia Aviatorilor se apropie coloane masive de trupe de infanterie. În frunte, flutură Drapelul de Luptă al unei unități militare de infanterie. Purtații epoleților roșii au pătruns în piață. Ropotul de aplauze acoperă cadența regulată a pușilor.

Trec acum vîntorii de munte — infanteriștii creșterilor — cei care nu cunosc obstacole în calea lor. Sînt urmații de blocul marinarilor, de blocul grănicierilor și al trupelor de securitate. Nu știi ce să admiri mai întii: mersul lor, ținuta, echipamentul, armamentul modern cu care sînt înzestrați.

Ecol pașilor cadențați al trupelor de infanterie pedestră mai stăruie încă în pie-

getat de șoimii patriei noastre. Avioanele scînteiază în soare și legîndu-și aripile trec ca năducele, tot mai sus, tot mai repede, tot mai departe.

„Vine artileria!” murmură mulțimea din tribune și iată că în piață își face apariția primele mașini care tractează piesele grele de artilerie.

La cîteva sute de metri urmează coloana de tancuri. Se zguduie pămîntul de parcă ar fi cutremur cînd trec coloșii de oțel. Ascunse în cuirasele tancurilor, echipajele nu se văd, dar le simți măiestria și îndemnatărea.

Entuziasmat sună acum Marșul partizanilor. Din piață apar batalioanele găzrilor muncitorești care deschid demonstrația oamenilor muncii.

Din rîndurile coloanelor care înaintează se ridică portretele ale conducătorilor partidului și guvernului nostru, portretele ale membrilor prezidiului P.C.U.S., portretele ale conducătorilor partidelor comuniste și muncitorești, portretele ale conducătorilor de stat din țările prietene.

Încet, în piață înaintează un grup din cece mai noi produse ale tehnicii romînești: motorul de 1000 C.P., realizat în uzina

„23 August”, 4 tractoare U.T.O.S.-2, 4 tractoare K.D.P.-35, 4 tractoare K.D.-35, prototipul combinei de cereale, realizat de constructorii de batoze ai uzinelor „Tudor Vladimirescu” și prototipul autocamionului de 4 tone cu motor Diesel de 85-C.P., executat de metalurgii uzinelor „23 August”, Coloana noilor produse ale industriei — construcție de mașini — cuprinde 8 autoturisme „Steagul Roșii”, 8 sisteme auto-copert de glorie nepieritoare mii și mii de panduri care au înscris adesea, chiar cu singure lor, pagini de legendă eroism și de iubire de patrie în istoria poporului nostru. Luptînd cot la cot cu ostașii sovietici eliberatori, pandurii au purtat mai departe tradițiile de luptă ale poporului nostru care, de-a lungul veacurilor, a avut totdeauna un aliat și un prieten sincer în poporul frate rus.

Șiruri, șiruri, trec apoi mașini de luptă puternice — o adevărată expresie a tehnicii celei mai înaintate. Pe cîmpurile de aplicație, ele și-au dovedit din plin rolul lor important în îndeplinirea misiunilor.

În timp ce prin fața tribunelor mai defilează încă trupele purtate, vîzduhul este să-

„23 August”, 4 tractoare U.T.O.S.-2, 4 tractoare K.D.P.-35, 4 tractoare K.D.-35, prototipul combinei de cereale, realizat de constructorii de batoze ai uzinelor „Tudor Vladimirescu” și prototipul autocamionului de 4 tone cu motor Diesel de 85-C.P., executat de metalurgii uzinelor „23 August”, Coloana noilor produse ale industriei — construcție de mașini — cuprinde 8 autoturisme „Steagul Roșii”, 8 sisteme auto-copert de glorie nepieritoare mii și mii de panduri care au înscris adesea, chiar cu singure lor, pagini de legendă eroism și de iubire de patrie în istoria poporului nostru. Luptînd cot la cot cu ostașii sovietici eliberatori, pandurii au purtat mai departe tradițiile de luptă ale poporului nostru care, de-a lungul veacurilor, a avut totdeauna un aliat și un prieten sincer în poporul frate rus.

Șiruri, șiruri, trec apoi mașini de luptă puternice — o adevărată expresie a tehnicii celei mai înaintate. Pe cîmpurile de aplicație, ele și-au dovedit din plin rolul lor important în îndeplinirea misiunilor.

În timp ce prin fața tribunelor mai defilează încă trupele purtate, vîzduhul este să-

Deschiderea anului școlar 1955-1956

Ministerul Învățământului comunică: Anul școlar 1955-1956 se va deschide în instituțiile de învățământ la următoarele date:

— în instituțiile preșcolare, școlile elementare, școlile de 7 ani, școlile medii, școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și școlile pedagogice — la 1 septembrie a.c., iar în școlile și secțiile serale

pentru tineretul sătesc — la 15 octombrie a.c.;

— în școlile profesionale — la 1 septembrie a.c., iar în școlile tehnice și tehnice de maistri — la 1 octombrie a.c.;

— în instituțiile de învățământ superior, cursurile de zi și serale — la 1 septembrie a.c., iar cursurile fără frecvență — la 1 octombrie a.c.

S u m a r :

- L. Zancov: Dezvoltarea copiilor în procesul instruirii în școala elementară (pag. 2-a)
- S. Redozubov: Lecțiile de citire și scriere în perioada învățării limbii (pag. 2-a)
- Prof. univ. Stanciu Stoian: Instituțiile de cercetări pedagogice din Uniunea Sovietică (pag. 2-a)
- VIATA DE PARTID ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT — Panait Oprea: Pedagogii comuniști în preajma deschiderii anului școlar (pag. 3-a)
- Spre noi realizări în munca instructiv-educativă (pag. 3-a)
- În întreaga țară au început consfătuirile raionale ale cadrelor didactice (pag. 4-a)
- ÎN ÎNTIMPINAREA CELUI DE AL IV-LEA CONGRES AL S.M.I.: Succese în munca didactică și obștească; Concurs literar (pag. 4-a)

Incetarea din viață a tov. Lotar Rădăceanu

Din partea C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne anunță cu adîncă durere că în ziua de 24 august 1955 a încetat din viață la Helsinki tovarășul Lotar Rădăceanu, vechi militant al mișcării muncitorești, care a avut un rol activ în realizarea unității politice, organizatorice și ideologice a clasei muncitoare, membru al C.C. al P.M.R., președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R.

Prezidiul Marii Adunări Naționale anunță cu adîncă durere încetarea din viață a tovarășului Lotar Rădăceanu, deputat în

Marea Adunare Națională și președinte al Comisiei de Afaceri Externe a Marii Adunări Naționale.

Din partea Prezidiului Academiei Republicii Populare Romîne

Prezidiul Academiei Republicii Populare Romîne anunță cu profundă durere încetarea din viață a academicianului Lotar Rădăceanu, profesor la Facultatea de filologie

din București, activist de seamă în domeniul științelor sociale, fiu devotat al patriei noastre, luptător pentru pace și înfrățire între popoare.

Din partea Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. anunță cu adîncă durere încetarea din viață a acad. prof. Lotar Ră-

dăceanu, membru al Consiliului Mondial al Păcii, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Din partea Colegiului Ministerului Învățământului

Ministerul Învățământului anunță cu adîncă durere încetarea din viață a acad. prof. Lotar Rădăceanu, șef de catedră la Facultatea de filologie a Universității

„C. I. Parhon” din București, luptător pentru progresul științei și învățămîntului, pentru apărarea păcii.

Comisia pentru organizarea funeraliilor tovarășului Lotar Rădăceanu

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne au format o comisie pentru organizarea funeraliilor tov. Lotar Rădăceanu.

Comisia este alcătuită din tov. Constantin Pirvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale, tov. Dumitru Coliu, mem-

bru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Comisiei Controlului de Stat, Ștefan Voitec, membru al C.C. al P.M.R., Ion Dobre, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., membru în Biroul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., și academician A. Joja.

„23 August”, 4 tractoare U.T.O.S.-2, 4 tractoare K.D.P.-35, 4 tractoare K.D.-35, prototipul combinei de cereale, realizat de constructorii de batoze ai uzinelor „Tudor Vladimirescu” și prototipul autocamionului de 4 tone cu motor Diesel de 85-C.P., executat de metalurgii uzinelor „23 August”, Coloana noilor produse ale industriei — construcție de mașini — cuprinde 8 autoturisme „Steagul Roșii”, 8 sisteme auto-copert de glorie nepieritoare mii și mii de panduri care au înscris adesea, chiar cu singure lor, pagini de legendă eroism și de iubire de patrie în istoria poporului nostru. Luptînd cot la cot cu ostașii sovietici eliberatori, pandurii au purtat mai departe tradițiile de luptă ale poporului nostru care, de-a lungul veacurilor, a avut totdeauna un aliat și un prieten sincer în poporul frate rus.

Șiruri, șiruri, trec apoi mașini de luptă puternice — o adevărată expresie a tehnicii celei mai înaintate. Pe cîmpurile de aplicație, ele și-au dovedit din plin rolul lor important în îndeplinirea misiunilor.

În timp ce prin fața tribunelor mai defilează încă trupele purtate, vîzduhul este să-

Lin experiența școlii sovietice

Dezvoltarea copiilor în procesul instruirii în școala elementară

Pedagoșii progresiști din trecut și, în primul rând, marele pedagog rus K. D. Ușinski, au subliniat importanța învățământului elementar în dezvoltarea intelectuală a copiilor. În practica școlii sovietice și în știința pedagogică sovietică problemele educării copiilor în procesul de învățămînt se rezolvă pe baze noi. Recunoașterea importanței hotărîtoare a instrucției și a educației pentru dezvoltarea activității psihice a elevului este unul din elementele cele mai importante ale științei și practicii pedagogice sovietice. Esențial este faptul că dezvoltarea activității psihice a copiilor se realizează în însuși procesul înarmării lor cu un sistem de cunoștințe, deprinderi și priperi.

Mulți dintre învățătorii frunțași care preda în clasele elementare desfășoară o muncă susținută pentru dezvoltarea elevilor în procesul învățămîntului. Așa lucrează, de exemplu, învățătoarele A. E. Adrianova, O. F. Krilova, A. M. Tumanova, L. E. Iakovleva etc. Trebuie să apreciem ca deosebit de prețioasă tendința învățătorilor frunțași de a educa la copii dorința de a învăța și atitudinea justă față de școală și față de învățător. Această trăsătură a muncii pedagogice este foarte importantă; de multe ori rezultatele slabe la învățătură sînt condiționate de faptul că unii copii nu se simt îndemnați să învețe, nu manifestă interes pentru materialul care trebuie învățat.

Un loc însemnat în munca practică a învățătorului îl ocupă dezvoltarea gândirii copiilor, a spiritului lor de observație, a atenției lor. Cunoșcînd înclinații și trăsăturile pozitive ale elevilor, pedagogii trebuie să le dezvolte și, în același timp, să formeze acele calități ale personalității elevului care sînt mai slab dezvoltate. Dar pentru aceasta este necesar ca ei să-l studieze și cu zi pe elevii lor, să elaboreze dezvoltarea acestora, folosind pentru aceasta un anumit sistem de măsuri. Astfel, de exemplu, învățătorii sînt în decursul întregului an școlar caie, desene și diferite lucrări ale elevilor și le păstrează într-o anumită ordine. Acest material le îngăduie să aprecieze în mod obiectiv progresul în dezvoltarea fiecărui elev al clasei respective și să-și organizeze în mod corespunzător activitatea ulterioară cu clasele. Această activitate interesantă și multilaterală a învățătorului nu este, din păcate, cercetată suficient și analizată în mod științific.

Înțelegerea justă a relațiilor dintre procesul de instruire și dezvoltarea copiilor are o importanță deosebit de mare. Astfel, îndeplinirea cu succes a sarcinilor dezvoltării multilaterale a capacităților fizice și intelectuale ale elevilor nu este posibilă fără dezvoltarea sistematică a elevilor în procesul de instruire și de educare. Dezvoltarea legăturilor logice între procesul de instruire și dezvoltarea elevilor are o importanță deosebită pentru găsirea celor mai juste căi și mijloace pedagogice de realizare a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. Într-adevăr, pe lângă măsurile speciale, cum ar fi introducerea lucrului manual în școlile elementare, este necesar să se acorde mai multă atenție dezvoltării multilaterale a elevilor, pentru ca în viitor să li se poată comunica cunoștințe și deprinderi diverse și multiple.

Progrese enorme au loc în decursul învățămîntului elementar în domeniul dezvoltării vorbirii elevilor. Elevul începe să stăpînească treptat exprimarea scrisă. Se îmbogățește bagajul lui de cuvinte. Sensul cuvintelor se precizează și se diferențiază. Studiul gramaticii, școlarul începe să priceapă normele de dezvoltare a limbii, pe care înainte le cunoștea numai în mod practic. În procesul învățămîntului în școala elementară se formează precizia și consecvența logică a gândirii copiilor.

Studierea elevilor de vîrstă mică arată însă și lipsuri esențiale în dezvoltarea lor. O însușire atât de importantă cum ar fi spiritul de observație, de exemplu, se dezvoltă adeseori deosebit de încet. Iată cîteva fapte în care se oglîndește această situație. Unor elevi din clasele I-a și a III-a li s-a arătat o ilustrație în culori, reprezentînd o vacă, și li s-a cerut să descrie aspectul ei exterior. S-a dovedit că descrierea pe care au făcut-o elevii clasei a III-a se deosebește foarte puțin de descrierea făcută de elevii din clasa I-a. Atît elevii din clasa I-a cit și cei din clasa a III-a au scos în evidență în mod special acele elemente care lovesc în primul rînd ochiul și anume culoarea. Puțini au fost aceia care au remarcat ceea ce este mult mai greu de observat — anume forma diferitelor părți ale corpului animalului. Lipsa spiritului de observație reiese, de asemenea, din faptul că chiar elevii clasei a III-a au descris tabloul în întregime, fără un plan precis. Observațiile copiilor erau lipsite de organizare și nu erau îndreptate spre un anumit scop.

Lipsurile în dezvoltarea activității psihice a elevilor de vîrstă mică se explică totuși nu prin faptul că ei nu pot să observe obiectele în mod corespunzător. În procesul de instruire în școală li se formează obișnuința de a reproduce ceea ce știu despre obiecte, dar nu li se educă deprinderea de a observa cu atenție obiectul dat, cu scopul ca în procesul observației să extragă elemente noi despre acest obiect și despre calitățile lui.

Am fost martorii aceluiași fenomen la mai multe școli. Elevii li se prezenta un obiect oarecare sau imaginea lui și li se cerea să-l descrie aspectul. În loc să descrie ceea ce văd, elevii își aduceau aminte ceea ce au auzit ei despre acest obiect. Astfel, de exemplu, atunci cînd au trebuit să descrie aspectul exterior al unei cioare și al unei cotofene împiate, au vorbit foarte superficial și foarte puțin despre calitățile și însușirile acestor păsări, pe care le aveau în față, dar în schimb au povestit unde își fac aceste păsări cuibul, cu ce se hrănesc și au enumerat o serie de alte însușiri ale lor despre care au citit în cărți sau li s-a povestit.

Faptele arătate mai sus dovedesc că există o anumită unilateralitate în dezvoltarea elevilor de vîrstă mică. Dacă judecăm fenomenele descrise mai sus în lumina învățămîntului lui I. P. Pavlov, se poate aprecia că baza fiziologică a acestor fenomene se află în dezvoltarea neamonoasă a celor două sisteme de semnalizare. I. P. Pavlov spunea că cuvîntul a îndepărtat pe om de realitate și că trebuie să ținem mereu seama de aceasta pentru a nu deforma relațiile noastre cu realitatea. Pentru ca al doi-

lea sistem de semnalizare să-și poată îndeplini în mod just rolul său important, este necesar ca el să aibă o bază trainică în primul sistem de semnalizare sau, cu alte cuvinte, este necesar ca omul să păstreze legătura lui cu realitatea.

Structura specifică a dezvoltării activității psihice a elevilor de vîrstă mică este legată de organizarea procesului de instruire în clasele elementare. În aceste clase se acordă foarte puțină atenție lecțiilor practice, excursiilor, lucrărilor practice ale elevilor, folosirii materialului didactic. Mijloacele de folosire a materialului didactic și caracterul desfășurării activității practice au deseori o eficiență mică. Vom arăta cîteva fapte izolate în legătură cu aceasta. La lecția de citire explicativă, elevii clasei I-a a unei școli citeau textul „Grădina de pe pervazul geamului”. Această lecție le-a dat foarte puține cunoștințe noi și s-a arătat ineficiență pentru dezvoltarea elevilor. Copiii priveau ramurile copacilor iar învățătoarea le arăta fie un mugure, fie o rămurică, întrebîndu-i: — Ce este aceasta? Ea le-a cerut să atingă cu mîna ramura și să răspundă dacă pe această ramură sînt sau nu unele ridicițuri. Apărut, totuși parea în ordine: s-a folosit material didactic, s-a stimulat activitatea copiilor. Dacă observăm însă cu mai multă atenție ceea ce se petrece la lecție, trebuie să recunoaștem că situația nu este multumitoare. Întrebările și indicațiile învățătoarei cereau de la elevi numai simpla denumire sau recunoașterea a obiectelor. Aceste întrebări și indicații n-au contribuit la obișnuința elevilor din clasa I-a de a privi în mod analitic obiectul, de a observa relațiile între diferitele părți ale acestuia. Prin urmare, lecția n-a contribuit la formarea unei însușiri atât de importante a personalității cum este spiritul de observație.

Eficiența redusă a muncii învățătorului pentru dezvoltarea elevilor decurge, de asemenea, din faptul că, adeseori, la lecțiile de comunicare a cunoștințelor noi se folosește un material bine cunoscut elevilor din experiența lor trecută. Astfel, de exemplu, în clasa I-a a unei școli, la o lecție despre fenomenele naturii specifice primăverii, elevii au observat diferite plante și au arătat părțile acestora — rădăcina, tulpina, frunzele și florile. Convorbirile cu copiii, înainte și după lecție, au arătat că lecția aceasta nu a adăugat nimic nou la cunoștințele lor, dar fiind că ei cunoșteau dinainte aceste părți ale plantei. O situație asemănătoare se observă și la lecțiile consacrate temelor despre păsările călătoare sau păsările care ierneză în țară. O astfel de folosire a materialului didactic la lecțiile din clasele elementare nu dă nimic pentru dezvoltarea spiritului de observație al copiilor.

Este timpul să se pună problema tratării problemelor învățămîntului elementar pe o bază științifică temeinică și să se acorde cea mai serioasă atenție perfecționării practicei predării în clasele elementare. Aceasta va crea posibilități mai mari pentru dezvoltarea elevilor și, prin aceasta, și pentru asimilarea cu succes de către elevi a bazelor științelor, precum și pentru pregătirea lor pentru activitatea practică.

L. ZANKOV
membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Lecțiile de citire și scriere în perioada învățării limbii

Predarea limbii ruse în școala sovietică se desfășoară pe baza metodei analitico-sintetice, care se întemeiază pe cele mai noi realizări ale științei contemporane despre limbă.

În funcție de dificultățile pe care le înțimpina elevii la însușirea sunetelor, silabelor și procedurilor de redare a acestora prin litere, perioada de 4 luni pentru predarea scrierii și citirii este împărțită în cinci etape: etapa de pregătire, prima, a doua și a treia etapă pentru predarea abecedarului și ultima etapă — postabecedar.

Scopul etapei de pregătire este: 1. de a învăța pe copii să audă sunetele în cuvinte și să descompună cuvintele simple în silabe și sunete și 2. de a-i pregăti pe copii pentru scrierea elementelor literelor de mîna.

La lecțiile din etapa pregătitoare copiii fac exerciții de descompunere a propozițiilor în cuvinte și a cuvintelor în silabe și sunete, efectuînd în același timp și lucrarea inversă — compunerea propozițiilor din cuvinte și a cuvintelor din silabe, precum și alcătuirea silabelor din sunetele pe care le-au cunoscut prin descompunerea în sunete a celor mai simple cuvinte și silabe. La lecțiile de scriere, elevii scriu la început cu creionul — în caiete linate cu cîte trei linii orizontale intersectate de linii oblice — elementele primelor patru litere pe care trebuie să le învețe. La sfîrșitul perioadei pregătitoare, elevii scriu cu cerneală literele de mîna învățate.

În același timp, la lecțiile de primul tip copiii învăț să cunoască aceste patru litere și așa cum arată cînd sînt tipărite. Exercițiile de recunoaștere de către copii a literelor de tipar, ca și exercițiile de scriere a literelor de mîna sînt legate de deprinderea sunetelor din cuvinte și de alegerea unor cuvinte care încep sau se termină cu sunetele redată prin literele studiate. Drept material didactic sînt folosite desenele obiectelor ale căror denumiri încep cu sunetele studiate.

În etapa pregătitoare a predării scris-cititului, lecțiile de scriere și citire trebuie să cuprindă diferite tipuri de exerciții și să se realizeze prin procedee variate, deoarece uniformitatea în muncă îi obosește pe elevi și are repercusiuni dăunătoare asupra nivelului lor la învățătură.

Îndată ce copiii vor învăța să audă și să deosebească sunetele cuvîntului (cei puțini care de la începutul și sfîrșitul cuvîntului), precum și să descompună în sunete silabele

simple și să contopească sunetele în silabe, se poate trece la prima etapă a perioadei de predare a abecedarului.

Scopul lecțiilor de scriere și citire în prima etapă este de a-i învăța pe copii să citească și să scrie cuvintele formate din una sau două silabe.

În decursul acestei etape copiii învăț să citească și să scrie cuvintele pe silabe. Întreaga măiestrie metodică a învățătorului constă în a nu admite nici la lecțiile de citire, nici la cele de scriere, întrebîntarea sunetelor și literelor izolate, citirea pe litere și scrierea pe litere a elevilor influențată asupra deprinderilor de citire și scriere în etapele următoare ale învățării scris-cititului.

Trebuie să-i obișnuim pe copii să alcătuiască silabe din literele decupate ale alfabetului și să scrie numai silabe întregi (după descompunerea prealabilă a cuvintelor și silabelor în sunete). Tot așa și cu prilejul citirii cuvintelor trebuie să-i obișnuim pe copii cu pronunțarea conțopită a sunetelor, adică să-i învățăm să citească pe silabe (fără pronunțarea separată a literelor).

Deprinderile de citire pe silabe și de scriere se formează cu ajutorul a două procedee: 1. citirea cuvintelor alcătuite chiar de elevi, după descompunerea lor în silabe și sunete și 2. citirea cuvintelor obținute prin încuierarea unei litere cu alta într-un cuvînt cunoscut, alcătuit și citit de copii. În această etapă copiii pot citi și texte ușoare.

La lecțiile de citire trebuie să se acorde o deosebită atenție alcătuirii cuvintelor din litere decupate și citirii acestor cuvinte. La lecțiile de scriere li se dă elevilor înlii un exercițiu de scriere a elementelor literelor de mîna care se învăț, apoi se scrie litera însăși și, în sfîrșit, cuvîntul în componența căruia intră această literă.

Atît la lecțiile de citire cit și la cele de scriere trebuie să se acorde o mare atenție alegerii chîr de către elevi a cuvintelor cu litera învățată și determinării locului pe care-l ocupă această literă în cuvîntul respectiv.

La sfîrșitul primei etape a perioadei de învățare a abecedarului, copiii trebuie să afluie neapărat care din sunetele și literele învățate sînt vocale și care sînt consoane. În etapa a doua a perioadei de învățare a abecedarului, scopul lecțiilor de scriere și citire este de a-i învăța pe copii să citească

și să scrie cuvintele formate din silabe cu două sau cu trei litere.

În această etapă trebuie să-i învățăm pe elevi să citească silabele întregi (fără pronunțarea separată a literelor) și să scrie sau să alcătuiască din litere decupate silabele întregi (după descompunerea lor în sunete). La lecțiile de scriere se pot scrie nu numai cuvinte izolate, ci și propoziții scurte.

În etapa a treia a perioadei de învățare a alfabetului, scopul lecțiilor de scriere și citire este de a-i învăța pe copii să citească și să scrie cuvinte în care intră silabe cu mai multe litere și de a le da noțiunea despre semnele despărțitoare.

La lecțiile de scriere din această perioadă trebuie scrise nu numai cuvinte și propoziții, ci și două-trei propoziții scurte, legate între ele prin sens.

Prin toate lecțiile trebuie să străbată, ca un fir roșu, procesele principale ale muncii intelectuale cu privire la scriere și citire — analiza (descompunerea) și sinteza (compunerea).

Începînd chiar din prima etapă se recomandă ca, pe lângă exercițiile de copiere, să li se dea copiilor și exerciții de scriere a cuvintelor după auz (dictare), însoțind această muncă de descompunerea cuvintelor în silabe și sunete.

La lecțiile de citire, pe lângă munca de alcătuire a cuvintelor și propozițiilor din litere decupate, copiii vor citi din abecedar coloane de cuvinte și texte încheiate.

Spre sfîrșitul etapei a treia de învățare a citirii și scrierii copiii trebuie să știe să citească independent mici povestiri și poezioare, să răspundă la întrebări asupra conținutului celor citite și să reproducă conținutul povestirilor și basmelor citite.

În etapa post-abecedară, elevii, sub îndrumarea învățătorului, se perfecționează în exercițiile deprinderilor de citire și scriere. Aceasta face posibil ca de la începutul sesiunilor de învățare să se treacă la citirea textelor din cartea de lectură și la studierea manualului de gramatică și ortografie.

De-a lungul întregii perioade de învățare a scrierii și citirii învățătorul trebuie să desfășoare munca de dezvoltare a vorbirii și gândirii elevilor și să lărgască treptat orizontul lor. La aceasta îl ajută ilustrațiile din abecedar și textele pentru citire și scriere, precum și însuși procesul de învățare a scrierii și citirii, după metoda analitico-sintetică.

S. REDOZUBOV

Clădirea principală a Universității din Stalinabad

Instituțiile de cercetări pedagogice din Uniunea Sovietică

Pedagogia sovietică se întemeiază mai ales pe patru izvoare: filozofia marxist-leninistă, hotărîrile Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, moștenirea pedagogică progresistă din trecut și experiența școlii și familiei sovietice în materie de educație și instrucție. Savanții sovietici care lucrează în domeniul pedagogic au depus o muncă susținută, timp de peste trei decenii și jumătate, iar rezultatele muncii lor se cunosc: au fost prelucrate tezele marxist-leniniste despre educație, s-a verificat în bună măsură moștenirea pedagogică progresistă, în special aceea a gânditorilor progresiști ruși, s-a curățit terenul de multe teorii reacționare, dintre care unele pătrunseseră, sub haina ademenitoare a științei, chiar în școala sovietică, s-a adunat, s-a sistematizat și s-a generalizat o bună parte din experiența pedagogică înaintea așa cum se practică ea în U.R.S.S.

Pedagogia sovietică nu putea să iasă și nici n-a ieșit din cabinete, ea nu este o pedagogie de clinică, fabricată de oameni ai „olimpului pedagogic”. Ea a ieșit, după cum spunea A. S. Makarenko, „din întreaga viață a Uniunii Sovietice și, îndeosebi, din viața colectivului (școlar)”. Această minunată viață nouă nu se putea să nu ducă la o pedagogie nouă.

Pedagogia a căutat posibilitatea de a deveni o știință, după cum se știe, numai odată cu apariția învățămîntului marxiste despre lume, despre om și societate. Ea se construiește ca atare datorită existenței societății socialiste și instituțiilor care studiază fenomenul educativ din simlul acesteia.

Activitatea de cercetare științifică din Uniunea Sovietică în domeniul pedagogic este astăzi bogată și complexă. Dezvoltarea ei nu este lăsată însă la voia întâmplării. Ea este dirijată în special de două foruri: de cadrele de pedagogie ale institutelor pedagogice și, mai ales, de Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. și institutele ei de cercetări. Aceasta din urmă, prin organizarea ei, unică în lume, prin activitatea ei și prin rezultatele ce le obține devine tot mai

Prof. univ. Stanciu Stoian
directorul Institutului de științe pedagogice din R.P.R.

mult centrul preocupărilor pedagogice, autoritatea științifică recunoscută unanim în materie de educație și instrucție.

Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. a fost înființată de drept în anul 1943, printr-o hotărîre a Sovietului Comisarilor Poporului, iar în fapt a început să funcționeze din martie 1944. Înființarea Academiei tocmai în această vreme este deosebit de semnificativă. „Aceasta înseamnă — așa cum a spus primul ei președinte, V. P. Potemkin — că guvernul sovietic, încrezător în puterea de neîmînt a patriei și convins de triumful sigur al cauzei sale drepte, a văzut limpede perspectiva terminării victorioase a războiului și a înfloririi puternice și continue a vieții economice și culturale a poporului sovietic”²⁾.

Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. este o Academie de ramuri, cum este și Academia de științe medicale sau cea de agronomie. Spre deosebire de Academia de științe, care e a întregii Uniunii Sovietice, Academia de științe pedagogice este o instituție a Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R. De aici decurge și poziția pe care membrii Academiei de științe pedagogice o au față de cei ai Academiei de științe, din toate punctele de vedere. Trebuie să subliniem totuși faptul că, desigur, instituția a Ministerului, ea se bucură de suficientă autonomie în munca sa, după cum are destulă autoritate științifică și în celelalte republici, cu toate că institutele de cercetări ale acestora nu sînt subordonate formal.

La început, Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. a avut 12 membri. Astăzi ea numără 32 de membri activi și 56 de membri corespondenți. Printre ei se află pedagogii de seamă și chiar nepedagogii, savanți cu renume și autori-

tate științifică într-un domeniu ce are la gîtură cu educația și învățămîntul. Așa sînt, de pildă, savantul fiziolog acad. Orbeli, psihologul Ananiev și alții.

În fruntea Academiei se află un președinte, un secretar și cinci membri. Președintele al Academiei este acad. I. A. Kairov, care este și ministru al Învățămîntului, Vicepreședinți sînt N. K. Gonciarov și A. I. Markusevici, iar secretar M. A. Melnikov.

Academia își duce munca sa de cercetări prin nouă institute, dintre care șapte la Moscova și două la Leningrad. La Moscova se află institutele de teoria și istoria pedagogiei, de psihologie, de metoda predării, de educație fizică și igienă școlară, de educație estetică, de cercetări în domeniul școlilor naționale și de defectologie. La Leningrad funcționează Institutul de pedagogie și Institutul de științe naturale. Pe lângă Academia mai funcționează și o serie de instituții ajutoare, printre care trebuie să menționăm biblioteca învățămîntului public, cu 750.000 volume, în limbile popoarelor din U.R.S.S. și în limbi străine; două muzee, unul la Leningrad și altul la Zagorsk; o editură proprie, care tipărește anual aproximativ 150 de titluri noi. Academia scoate trei reviste și anume: „Pedagogia sovietică”, „Probleme de psihologie” și „Familia și școala” — aceasta în tiraj de masă, special redactată pentru părinți și educatori. De asemenea, Academia tipărește periodic culegeri de articole și studii (anale) — în total, pînă acum, 65 de volume.

Întreaga muncă științifică a Academiei de științe pedagogice, care astăzi este cu adevărat uriașă, este dusă — în afară de membrii săi activi și corespondenți — și de un număr important de cercetători științifici — în total 550. Munca acestora se desfășoară în bibliotecile și laboratoarele institutelor, în școli și, indirect, în orice instituție de educație și învățămînt. De o mare importanță pentru cercetători sînt mai ales școlile de bază ale institutelor Academiei, unde se desfășoară cea mai importantă și mai sistematică muncă de cercetări. Începînd din acest an Academia are și școli experimentale — două

la Moscova (nr. 545 și nr. 204) și o școală sătească dincolo de colinele Lenin.

Dintre institutele Academiei de științe pedagogice ne oprim mai mult asupra celui de teoria și istoria pedagogiei, ca unul care ne poate spune mai multe în direcția celor ce trebuie realizate la noi.

În fruntea Institutului stă direcția compusă din: director, doi locțiitori (unul pentru munca științifică și altul pentru administrativă) și secretar. Directorul Institutului este B. P. Eisov, membru corespondent al Academiei.

Pentru activitatea sa, Institutul dispune de șase secțiuni cuprinzînd un domeniu vast de activitate. Denum de reținut din punct de vedere organizatoric este faptul că pe lângă Institut funcționează, ca for de muncă științifică în colectiv, un consiliu științific format din 24 de persoane. Aci intră direcția, cei 10 șefi de secții și încă 10 colaboratori dintre cei mai calificați, din afara institutului.

Organizarea Institutului de teoria și istoria pedagogiei ne dă o imagine a modului cum este organizat, în general, orice institut al Academiei de științe pedagogice. Fiecare însă are și ceva specific în organizarea lui, pentru că are specificul său în ce privește funcțiunea pe care o îndeplinește.

Pentru noi este interesant să mai cunoaștem un alt institut, și anume Institutul de cercetări pedagogice din Kiev, care îndeplinește în mic, pentru Ucraina, funcțiunile pe care le îndeplinește la Moscova, în mare, Academia de științe pedagogice. Comparația, se înțelege, nu este intru totul justă, pentru că Institutul din Kiev este totuși numai un institut. El este însă unic institut de acest fel, legat de Ministerul Învățămîntului din Ucraina, așa cum Academia de științe pedagogice este legată de Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R.

Structura Institutului din Kiev ne arată și funcțiunile pe care le îndeplinește. El are 14 secțiuni, care îndeplinesc în mic funcțiunile institutelor Academiei din R.S.F.S.R. Ele studiază probleme de: pedagogie generală, istoria pedagogiei, metoda limbii materne, metoda literaturii, metoda istoriei, probleme ale școlii elementare, metoda geografiei, metoda fizicii și matematicii, metoda științelor naturale și chimiei, activitatea pionierescă și extrascolară, educația fizică, educația prescolară, pedagogia specială (defectologia), logopedie, Institutul are, pe lângă o expoziție pedagogică permanentă, o bibliotecă și școli de bază pentru cercetări.

Schema Institutului cuprinde 100 de persoane, dintre care 80 sînt colaboratori interni, iar restul externi. În afară de acestea, Institutul lucrează cu colaboratori externi, după un regulament special. Numărul acestora este acum de aproape 300 și el crește mereu. Colaboratorii externi sînt recrutați dintre profesorii și învățătorii cu activitate remarcabilă, munca lor științifică desfășurîndu-se pe linia propriei lor experiențe școlare.

În afară de Institutul de cercetări pedagogice în Ucraina există și un Institut de psihologie. În R.S.F.S.R. un astfel de institut este inclus în Academie. Desi independent, Institutul de psihologie completează, prin munca lui, munca Institutului de cercetări pedagogice.

Institutul de psihologie are numai 4 secțiuni: de psihologie generală, de psihologia copilului, de psihologie pedagogică, de psihologie pedagogică specială. În aceste 4 secțiuni lucrează 25 de colaboratori interni și 20 externi, în afară de un număr variabil de corespondenți științifici. Majoritatea acestora își duc munca în școli sau elaborează manuale.

Între Institutul de cercetări pedagogice, condus de prof. Ceavdorov, și cel de psihologie, condus de prof. Kostjuk, există o strînsă colaborare, realizată practic și prin faptul că ambele instituturi lucrează pentru Ministerul Învățămîntului, în subordinea acestuia.

Dună ce am văzut cum sînt organizate în general institutele de cercetări pedagogice din U.R.S.S., să vedem care sînt formele și metodele lor mai importante de muncă, precum și problemele actuale mai importante ale activității lor.

Forma cea mai organizată a activității științifice este munca pentru obținerea unui titlu științific: cel de candidat și cel de doctor. Aspiranța și doctoranța sînt organizate atît pe lângă cadrele de pedagogie, cit și în cadrul institutelor Academiei sau al institutelor de perfecționare a cadrelor didactice. În momentul de față, în Uniunea Sovietică un număr important de lucrători din domeniul învățămîntului posedă titlul de candidat sau doctor.

O altă formă importantă a muncii științifice în domeniul pedagogic o constituie „lecturile pedagogice”. Înființate în 1945 din inițiativa Academiei de științe pedagogice, „lecturile pedagogice” reprezintă mijlocul prin care marea masă a învățătorilor poate să participe la munca științifică. Pe această cale învățătorii, la locul

de muncă, pot să observe, să experimenteze, să alcătuiască referate asupra experienței sau observațiilor lor. Participanții la „lecturile pedagogice” primesc un ajutor însemnat prin consultații date de persoane competente. Referatele, lor sînt recenzate de organele institutelor și citește apoi în sesiunile stabilite pentru a căuta primăvara sau vara. Cele mai bune referate se publică. Multe dintre lucrările trimise cuprind mult material de natură descriptivă, fără suficiente teoretizări, dar chiar și acest material este de folos, pentru că el poate fi păstrat și folosit pentru generalizări sau confruntări viitoare. Este materialul de fapt de care, cum spune Pavlov, știința are atît de mult nevoie pînă să se ridice la abstracțiuni cu adevărat valabile.

Asemănătoare cu „lecturile pedagogice” sînt așa numitele conferințe științifico-practice. Este vorba de comunicări făcute în fața cadrelor didactice de către profesorii de pedagogie, o formă de verificare și generalizare a experienței lor. Conferințele științifico-practice se organizează de obicei prin institutele de perfecționare a cadrelor didactice și prin cabinetele pedagogice raionale.

O altă formă de muncă științifică o constituie, în sfîrșit, sesiunile. Se organizează două feluri de sesiuni ale Academiei de științe pedagogice: sesiunile tematice, cînd se discută lucrările alese în acest scop pe cale de recenzare, și sesiunile de alegere. Primele se țin, de regulă, anual, celelalte mai rar. În afară de acestea există și un al treilea tip de sesiune: sesiunea cu o singură temă sau problemă mai importantă. O astfel de sesiune s-a organizat de pildă, în decembrie 1954, cînd președintele Academiei, I. A. Kairov, a vorbit despre stadiul actual al științei pedagogice.

Activitatea științifică pe tărîm pedagogic mai cuprinde, evident, și alte forme: verificarea diferitelor metode și procedee de lucru științific planturii și programele de învățămînt, verificarea proiectelor de manuale ș.a.

În ceea ce privește metodele muncii științifice în domeniul pedagogic trebuie să scoatem în evidență faptul că știința pedagogică sovietică pune mare preț pe observarea fenomenului pedagogic de educație sau instrucție, așa cum se petrece el în procesul instructiv-educativ normal. De asemenea, trebuie să arătăm că începînd cu anul 1954, în preocupările Academiei intră utilizarea metodei experimentale pe o scară mai mare, prin folosirea

1) A. S. Makarenko, Opere pedagogice alese, I, p. 12.

2) Sovetskaia pedagogika nr. 11-1953 (Analele romino-sovietice — Pedagogie — Psihologie nr. 2-1954 p. 5).

Viata de partid în institutiile de învățămînt Pedagogii comuniști în preajma deschiderii anului școlar

Pregătirea deschiderii noului an școlar a constituit o preocupare de seamă a organizației de bază P.M.R. din școala noastră. Această problemă a figurat ca un obiectiv deosebit de însemnat în planul de muncă al organizației noastre de bază pe trimestrul III. Ea a fost discutată pe larg și în cadrul unei adunări generale a membrilor de partid din școală, adunare care a avut loc îndată după încheierea anului școlar.

Pedagogii comuniști din școala noastră și-au dat seama că trebuie să fie în fruntea tuturor acțiunilor menite să ducă la buna pregătire a deschiderii noului an școlar și să mobilizeze întregul colectiv al școlii în aceste acțiuni. În cadrul adunării generale, fiecare membru de partid a primit sarcina de a rezolva o anumită problemă legată de pregătirea deschiderii anului școlar și de a antrena în rezolvarea acestei probleme încă un tovarăș, fie din colectivul didactic, fie din cel administrativ. Asa, de pildă, pedagogii comuniști au ajutat conducerea școlii în organizarea turărilor de curățire a localului școlii și a internatului, în munca de aprovizionare a școlii cu combustibil, de reparare a instalațiilor și a mobilierului. Datorită sprijinului comunistilor, lucrările de curățire a școlii și a internatului au fost terminate încă din luna iulie. Grija și simțul gospodăresc cu care au muncit aceștia au făcut posibilă realizarea unei economii în valoare de circa 7000 lei.

Organizația de bază P.M.R. a contribuit și la rezolvarea unor greutăți pe care le-a întâmpinat direcția școlii în rezolvarea unor probleme de ordin administrativ. Astfel, organizația de bază a obținut ajutor cooperativ „Constructorul”, care a sprijinit școala, trimițând tehnicieni pentru încercarea dispozitivelor și muncitori pentru repararea acoperișului și a instalației de apă și canal din școală.

Sub îndrumarea organizației de bază, diriginții au adunat de la elevi peste 1000 de manuale în vederea transmiterii lor la începutul anului școlar. De asemenea, la propunerea organizației de bază conducerea școlii a organizat o comisie, alcătuită din patru cadre didactice, care a întocmit o situație a necesarului de manuale ce trebuie să fie ridicate din librării și distribuite elevilor.

Organizația de partid din școală s-a preocupat îndeaproape și de problema cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, de asigurarea îndeplinirii planului de școlarizare la clasele V—X și

de cuprinderea neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare. Comuniștii ca tovarășa M. Voitinovici și alții au insistat pe responsabilul cu munca de alfabetizare pe teren, pentru mobilizarea la cursuri a unor neștiutori de carte din circumscripția școlii noastre.

O altă problemă a căreia organizația de bază P.M.R. din școală i-a dat o atenție deosebită, a fost aceea a pregătirii ideologice și profesionale a pedagogilor pentru noul an școlar. Biroul organizației de bază a organizat consultanții de marxism-leninism pentru profesorii care urmau să plece la cursul de perfecționare a cadrelor didactice din Iași, ca și pentru învățătorii care au frecventat cursurile în orașul Bacău. Datorită și sprijinului acordat de organizația de bază, majoritatea cadrelor didactice din școala noastră care au fost cuprinse la cursuri au obținut la marxism-leninism calificativele „bine” și „foarte bine”. De asemenea, organizația de bază a mobilizat cadrele didactice în vederea pregătirii lor temeinice pentru constituirea raională. Ca urmare, pedagogii din școala noastră, în frunte cu comunistii, au acordat o mare atenție cercetării experienței bune a colectivului didactic și lipsurilor din munca acestuia, pentru a fi aduse în discuție la consfătuire, precum și pregătirii materialului didactic pentru expoziție. Astfel, colectivul profesorilor de istorie a pregătit pentru expoziție, peste 60 de hărți și planșe privind istoria R.P.R., istoria U.R.S.S. și istoria modernă. Profesorii de științe naturale și de matematică au adunat un bogat material care a fost folosit la alcătuirea referatelor pentru consfătuire.

Și în acest an organizația de bază a acordat o mare atenție recrutării cursanților pentru diferitele forme ale învățămîntului de partid. În acest scop, adunarea generală a numit o comisie care a stat de vorbă cu fiecare învățător sau profesor în parte pentru a-l încadra în forme de învățămînt, ținînd seama de nivelul politic și ideologic al fiecăruia.

Ne aflăm în preajma deschiderii noului an școlar. Elevii și cadrele didactice încep cu forțe sporite o nouă etapă de muncă. Organizația de bază, comunistii din școală sînt hotărîți să întărească lupta lor pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, pentru educarea acestora în spiritul comunismului.

PANAIT OPREA
secretarul organizației de bază P.M.R. de la școala medie de băieți din Bacău.

Tabăra internațională a studenților

La Timișul de Sus a răsărit peste noapte un adevărat orașel al cărui locuitori sînt studenții din Algeria, Austria, Belgia, R.P. Bulgaria, Camerun, Chile, R.P. China, R.P.D. Coreea, Danemarca, Guatemala, Israel, Italia, Islanda, Maroc, Norvegia și din țara noastră.

Zeci de stegulețe flutură în adierea vîntului. Ele reprezintă țările de unde studenții au fost invitați să-și petreacă zile de vacanță.

Tabăra Uniunii Internaționale a Studenților, organizată de Comitetul

Central al Uniunii Tineretului Muncitor, s-a inaugurat luni după amiază într-un cadru festiv.

În numele C.C. al U.T.M., Carol Sza-bo a salutat pe oaspeții sosiți în tabără.

Aducînd salutul Uniunii Internaționale a Studenților, Mario Carrasco din Chile, reprezentant al U.I.S., declară tabăra deschisă.

În acordurile imnului U.I.S., cântat în mai multe limbi, se înalță pavilionul taberei.

chiar a unor școli experimentale. Se înțelege însă că experimentul pedagogic sovietic este altceva decît experimentul utilizat în școlile din apas, unde faptul educativ este rupt de viața, chiar de viața școlii, și studiat ca atare. Experiența pedagogică practică de școala sovietică este, așa cum o înțelege Usinski, practica îmbogățită prin gândirea creatoare.

O metodă foarte bună și cu rezultate admirabile, utilizată de Academia de științe pedagogice în vederea urmării experienței înaintate a școlii sovietice este aceea a creării de colective combinate de cercetători și practicieni, pentru studierea monografică a unor școli sau a unei probleme oarecare. Academia a elaborat în acest scop și îndrumări metodice. Au fost studiate mai sistematic, prin această metodă, școala nr. 3 din Zagorsk și școala din Troekurov, regiunea Riazan. Asemenea colective s-au format, de asemenea, și pentru studierea unor probleme cum ar fi: de pildă, cauzele înșelăciunii unor elevi la învățătură. Se înțelege că atît formele și metodele de cercetare cît și compoziția colectivelor sînt în funcție de specificul muncii, de temele luate în studiu.

Alcătuirea tematicii pentru lucrările proprii ca și alcătuirea indicatelor și îndrumărilor este una din grilele de seamă ale Academiei de științe pedagogice. Planul de muncă al Academiei se aprobă de Consiliul de Miniștri, la propunerea Ministerului Învățămîntului.

Academia de științe pedagogice se preocupă acum de o lucrare de foarte mare importanță: întocmirea manualelor de pedagogie și psihologie pentru învățămîntul superior. Manualul de pedagogie este redactat sub conducerea președintelui I. A. Kairov și se găsește deja în machetă. Se lucrează, de asemenea, la un manual de istoria pedagogiei, pentru care de altfel s-a și tipărit un volum-machetă cu material în ajutorul cursului respectiv. Manualul va fi gata în mai 1956.

Noul manual de pedagogie se va deosebi de cele de pînă acum din mai multe puncte de vedere: va fi mai cuprinzător, va avea o mai temeinică fundamentare filozofică, folosind mai din plin datele științelor ajutoare, și va ține seama de o serie de probleme puse în ultima vreme, cum este de pildă învățătura parvoletică. Deosebirii vor fi și din punct de vedere științific. Ținîndu-se seama de faptul că educația nu este numai un mijloc de influențare a copiilor de către adulți, ci și un mijloc de formare a copiilor prin organizarea propriilor lor activități, se va da o atenție deosebită capito-

Pe parcela experimentală

La școala elementară din Poianu Cîmpina a fost organizată o tabără în cadrul căreia copiii au îngrijit cu drag parcela experimentală. Tinerii naturaliști s-au pregătit din vreme pentru muncile pe parcela școlară.

Elevii au fost împărțiți pe echipe și au fost antrenați în întrecere. Parcela, o tarla dreptunghiulară, în suprafața de 1.000 metri pătrați, a fost săpătată, îngrășată cu gunoi bine fermentat, semănată și răsadită cu legume, zarzavaturi și assolamente anuale și perene. Lucrind sub îndrumarea pedagogilor, copiii au folosit metodele științifice cele mai avansate, respectînd planul de lucru și schița întocmită anticipat.

Popularizarea frunțașilor întrecerii s-a făcut prin afișare și discuții pe grupe. Folosind munca pe parcela experimentală ca mijloc de educare a dragostei elevilor pentru agricultură, pedagogii școlii au obținut frumoase succese. În prezent, spre bucuria pionierilor, parcela se prezintă extrem de îngrijită, fiind lucrată cu tot mai multă râvnă de tinerii naturaliști.

Prof. E. COTEA

Spre noi realizări în munca instructiv-educativă

Elevii și studenții, învățătorii și profesorii școlilor noastre de toate gradele se găsesc în pragul unui nou an școlar.

Anul școlar se deschide acum în condiții mai bune decît în trecut. Localurile școlare sînt amenajate și curățite. În multe orașe și sate elevii vor începe să învețe în locurile noi. Grija pe care partidul și guvernul o poartă dezvoltării continue a școlii se reflectă din plin în măsurile ce s-au luat pentru bunul mers al învățămîntului. Prin noile construcții de școli, de clase, din fond central sau prin autoimpunere, prin diferite amenajări de localuri s-a marcat considerabil spațiul de școlarizare și deci posibilitățile de cuprindere în școala a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Prin grija organelor locale de stat, majoritatea școlilor sînt aprovizionate cu combustibil. Ministerul Învățămîntului a stabilit din timp planurile de școlarizare pentru școlile de toate gradele și a trimis la vreme planurile de învățămînt. S-au îmbunătățit profilul și rețeaua instituțiilor de învățămînt superior, în raport cu cerințele dezvoltării economiei naționale și a culturii. Mișcările de cadre și reparările ce s-au făcut au respectat cu strictețe specialitatea, calificarea, pentru ca fiecare pedagog să poartă munci cu rezultate cît mai bune. S-au elaborat o serie de programe și manuale noi, s-au adăugat programelor existente, în spiritul accentuării caracterului practic al învățămîntului. Un număr însemnat de învățătorii și profesori au urmat, în cursul acestei veri, etapa cu frecvență a cursurilor de perfecționare, ridicîndu-și nivelul ideologic și profesional, învîșnind din experiența pedagogilor frunțași. Laboratoarele și muzeele școlilor au fost revizuite și puse la muncă. Planurile de muncă sînt gata

întocmite. Programele și manualele școlare au fost studiate. Mulți învățătorii și profesorii și-au pregătit primele lecții, știindu-le cu grijă, cu mîgala.

Conștiințurile raionale ce se desfoară în prezent constituie un factor deosebit de important pentru îmbogățirea experienței fiecărui pedagog în parte, pentru stabilirea corectă a căilor de ridicare a calității muncii pedagogice din raioane. Măsurile concrete stabilite la consfătuiri, îndeplinirea acestor măsuri vor contribui la o mai bună pregătire a cadrelor necesare economiei și culturii patriei noastre.

Folosind toate aceste condiții favorabile, învățătorii și profesorii, diriginții și directorii, organele de îndrumare și control pot realiza cu succes în acest an școlar sarcinile ce le revin.

O atenție deosebită trebuie să se acorde muncii de alfabetizare și, paralel cu aceasta, scoarilor definitive a izvoarelor analiticești lui prin cuprinderea, în școala, a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Ne apropiem de sfîrșitul bătăliei pentru lichidarea analfabetismului — rușinoasă moștenire lăsată de stăpînirea burghez-moșierescă. Dar aceasta nu înseamnă că putem slăbi eforturile noastre în această privință. Experiența bună dobîndită în munca de alfabetizare de organele învățămîntului și cadrele didactice din regiunile Suceava, Pitești, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară etc. arată că de multe înfăptuiri se pot obține dacă există pricepere și dragoste de muncă. Exemplul lor trebuie urmat de secțiile de învățămînt și cadrele didactice din regiunile cu rezultate mai slabe în munca de lichidare a neștiinței de carte, ca Hunedoara, București etc. care au datorat și la măsurile chibzuite

și să le aplice cu perseverență, asigurînd cuprinderea la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte și îmbunătățirea muncii de predare la aceste cursuri.

Numerul copiilor neșcolarizați în anul școlar 1954/55 a fost mult mai scăzut față de anii școlari trecuți. Totuși, avînd în vedere obiectivul pe care îl urmăm, îndeplinirea legii obligativității învățămîntului elementar, acest număr a fost destul de mare. În viitorul an școlar, pentru cuprinderea integrală a copiilor de vîrstă școlară la cursuri, este necesară din partea cadrelor didactice mai multă perseverență, mai mult spirit de răspundere în asigurarea unor frecvențe regulate. Îndeplinirea legii obligativității învățămîntului elementar cere crearea unui front comun, în care să activeze umăr la umăr, strîns unit, sub conducerea organizațiilor de partid, alți pedagogii și părinții, cît și activiștii organizațiilor de masă și de tineret. În același timp, trebuie să se acorde o mare atenție realizării planului de școlarizare la clasele V-VII. Cu anul școlar 1955/56, învățămîntul nostru urcă o nouă treaptă: generalizarea învățămîntului de 7 ani în orășe, centre muncitorești și localitățile reședințe de raion. Pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului de 7 ani, învățătorii și profesorii, directorii de școli, organele de învățămînt și sigdicale au datorat să împletească munca de lamurire, de atragere a absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a cu lupta pentru înlăturarea internatelor și a gospodăriilor anexe, pentru crearea unor școli de 7 ani puternice.

Rezultatele obținute la examenele de admitere în școlile medii și în facultăți arată că în anul școlar trecut s-au înregistrat unele succese însemnate în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Totuși, în această privință sînt încă lipsuri mari. Lucrările scrise de matematică ale unor elevi îngîdfos și slabă pricepere a acestora în ceea ce privește aplicarea cunoștințelor însușite. O serie de elevi stăpînesc în slabă măsură calculul algebric, nu știu să aplice cunoștințele de trigonometrie și de geometrie în rezolvarea problemelor. Un nivel scăzut al unei lucrări scrise de limba română. O parte dintre absolvenții școlilor medii au un stil confuz, lozincar, nu pot să deșprindă obiectivul urmărit de autor într-o operă literară, nu pot caracteriza și prezenta personajele acestuia, nu pot analiza mijloacele artistice folosite de scriitor.

Există o serie de lipsuri însemnate în ceea ce privește legarea învățămîntului de practică. În unele școli lecțiile au un caracter abstract, rupt de viață, de activitatea în producție, și ca urmare elevii nu sînt înarmați cu cunoștințe și deprinderi practice.

Aceste lipsuri arată că învățătorii și profesorii, directorii de școli trebuie să-și îndrepte mai mult atenția, în noul an școlar, asupra propriilor munci, asupra felului cum se preda lecțiile de limbă și literatură, de matematică, de fizică, de chimie, de științe naturale. Organele de învățămînt și sigdicale au datorat să cultive în rîndurile pedagogilor o mai adîncă răspundere față de calitatea muncii depuse, punîndu-le în față alți rezultate obținute de elevii lor la examenele de admitere, cît și rezultatele muncii foștilor elevi în producție.

Răspîndirea largă a culturii în masele muncitorești necesită, de asemenea, o grijă mai mare față de calitatea muncii instructiv-educative în școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc.

În școlile noastre sînt mulți pedagogii care își pregătesc cu temeinicie lecțiile, care folosesc materialul didactic cu pricepere, care organizează demonstrații și experiențe interesante cu elevii. Totuși o parte dintre profesori nu dau elevii bine pregătiți pentru că ei nu se interesează ce se întîmplă mai departe cu lecția lor: ce s-a fixat în mintea elevilor din cunoștințele expuse, cum au înțeles aceștia diferitele probleme, cum studiază manualul sau literatura indicată.

Acești profesori nu-și dau seama că, în fond, ei sînt vinovați de rezultatele slabe pe care le obțin elevii lor la examenele de admitere în școli de grad superior sau în producție. Directorii de școli pot înlătura această atitudine greșită a învățătorilor și profesorilor, ajutîndu-le să învețe să aibă un orizont foarte strîm în ceea ce privește înțelegerea sarcinilor pedagogice, printr-un control perseverent, nu numai asupra lecțiilor de expunere a noilor cunoștințe, ci și asupra lecțiilor de verificare, de fixare, de recapitulare, asupra felului cum sînt apreciate cunoștințele elevilor, cum sînt controlate, îndrumate și apreciate temele individuale.

Complectările și modificările ce s-au adus programelor, cu deosebire programei pentru clasele I-IV, cu privire la orele de lucru manual și activitatea practică pe parcela experimentală, contribuie în bună măsură la realizarea unității între teorie și practică, la înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice. Caracterul practic al învățămîntului nostru nu se poate adînci, însă, numai prin munca de laborator, prin activitatea practică desfășurată cu elevii pe parcelele experimentale. Trebuie întărite și dezvoltate mijloacele ateliere de pe lîngă unele școli, trebuie create astfel de ateliere pe lîngă fiecare școală.

Noile școli tehnice și școli profesionale ce vor funcționa cu începere din acest an trebuie să constituie pentru toate școlile de cultură generală un bun exemplu în ceea ce privește organizarea activității practice, legarea cunoștințelor teoretice de practică.

Experiența anului școlar trecut ridică, de asemenea, problema unei mai grijii față de conținutul muncii educative din școală. A înarma pe elevii cu convingeri comuniste, cu o concepție științifică despre lume, înseamnă a da lecțiilor nivelul ideologic-științific corespunzător, a întări colaborarea cu organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli. Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul unei atitudini juste față de muncă, față de învățătură, necesită în același timp, din partea cadrelor didactice, o mai adîncă cunoaștere a principilor, a conținutului, a formelor și metodelor activității pionierești, un ajutor mai perseverent dat instructorilor de pionieri în aplicarea noului regulament al organizațiilor pionierești, în întocmirea și îndeplinirea planului de muncă.

Pășim în noul an școlar cu noi forțe de muncă. Succesul activității noastre depinde în mare măsură de felul cum vom ști să ne unim în realizarea acestei dorințe comune: realizarea unei pregătiri mai temeinice a elevilor și a studenților. Învățătorii, profesorii, elevii și studenții! Sporii exigența voastră față de munca proprie, lupta cu curaj pentru cucerirea unor rezultate mai bune!

DISCUȚII

O măsură însemnată — buna alegere a activului clasei

Multiple și complexe sînt problemele ce se cer a fi rezolvate atunci cînd este vorba de munca de educare a unui colectiv de elevi. Aceasta este cu adevărat o muncă de creație, obiectul ei fiind un organism viu — colectivul. Pentru ca acest colectiv să fie cît mai puternic, să aibă manifestări cît mai pozitive, el trebuie să devină nu o simplă sumă a individualităților care-l alcătuiesc, ci chintesența a tot ceea ce fiecare din membrii săi compoaneni are mai bun în personalitatea sa. Complexitatea acestei creații constă în faptul că educatorul are de abordat nenumărate probleme strîns legate între ele, a căror rezolvare cere mult timp și multă pricepere.

Pedagogia sovietică a obținut numeroase succese în domeniul educării colectivelor de elevi. Paginile scrise în această privință de către Anton Semionovici Macarenco, înfăptuirile lui constituie o contribuție de mare preț la dezvoltarea științei pedagogice, la descoperirea legilor care stau la baza educării omului nou. Tocmai această contribuție a făcut posibilă, în mare măsură, largă orientare teoretică și succesele practice existente azi în domeniul educației în colectiv, prin colectiv și pentru colectiv.

Neîntrecută măiestrie pedagogică a lui A. S. Macarenco și marea sa putere de generalizare teoretică au înzestrat știința educației cu norme călăuzitoare în munca de formare și închegare a colectivelor de copii. Principiul liniilor de perspectivă, al acțiunilor paralele, învățătura despre dezvoltarea stădială a colectivului, despre necesitatea existenței unui sistem de dependențe reciproce între fiecare membru al colectivului și colectiv și între membrii colectivului, sînt călăuze de neprețuit în munca educatorilor.

Învăcînd din experiența sovietică, și școlile noastre au obținut unele succese însemnate în formarea și închegarea colectivelor de elevi. Dacă totuși lucrurile nu merg atît de ușor atît cum este vorba de educarea colectivelor de elevi, aceasta se întîmplă pentru că experiența lui Macarenco nu poate fi aplicată în mod mecanic la specificul muncii din oricare școală. Nu este deloc simplu să poți desprinde, din infinitatea condițiilor specifice în care se nasc și se dezvoltă colectivele de elevi, norme de amănunt care să poată acționa cu precizie în

toate cazurile. De aci izvorăsc cele mai multe greutăți. Majoritatea educatorilor noștri știu să lupte cu ele, se frîmță, studiază și-și văd eforturile răspătite cu unele realizări. Alții însă folosesc la întîmplare în munca lor educativă unele forme de activitate introduse de A. S. Macarenco în coloniile sale (brigăzi, servicii de ordine și altele) și așteaptă senini ca aceste forme, în care ei văd doar rețete, să-și facă efectul. Mai sînt și unii pedagogii care nu întreprind nimic, pe motiv că ei „nu sînt Macarenco”.

Din experiența școlii în care lucrez, mi-am putut da seama că una din problemele a cărei rezolvare prezintă mai multe dificultăți este aceea de a ști cum, cu ce trebuie să înceapă formarea colectivului de elevi?

Fără îndoială că trebuie asigurate, la început, unele condiții cu caracter organizatoric. Este vorba de stabilirea cadrelor didactice în aceeași școală și, pe cît este cu putință, în aceeași clasă de elevi, de contribuția muncii diriginților la aceeași clasă, de păstrarea aceleiași componențe a clasei în succesiunea anilor de școală. Dar nu aici se află dificultatea; acestea sînt lucruri ușor de îndeplinit și ele se îndeplinesc în foarte multe din școlile noastre.

Problema mai grea e aceea a măsurilor pe care trebuie să le ia dirigințele pentru a determina apariția germinelor viitorului colectiv în clasă. În rîndurile care urmează îmi propun să arăt cum s-a ajuns, în școala unde lucrez, la adoptarea unei linii unitare în ceea ce privește luarea primelor măsuri menite să contribuie la unirea elevilor în colectiv — să arăt, deci, cum am considerat noi că este mai bine să se înceapă această muncă.

Anton Semionovici Macarenco ne învață că, dintre stadiile prin care trece colectivul în procesul sudării sale, acel în care pe primul plan al preocupărilor educatorilor se află nucleul, activul colectivului prezintă o deosebită importanță. Acel număr restrîns de elevi care — cei dintîi — își însușesc în mod conștient cerințele educatorilor și le pun, la rîndul lor, în fața celorlalți elevi constituie un element de prim ordin în procesul unirii elevilor într-un colectiv. În acest stadiu elevii sînt deosebit de sensibili la faptul că îndeplinesc unor anumite cerințe le este impusă nu numai de către profesori, ci și de către unii colegi. Perseverența în cerințele a acestor colegi face să se nască în clasă probleme, determină un schimb de păreri, provoacă o întîlnire de concepții. Acest lucru este foarte important — el reprezintă începutul unei mișcări care dă elevilor conștiința posibilității de a se manifesta ca un colectiv. În clasă există în mod obișnuit cel puțin două atitudini: una a elevilor care răspund pozitiv la cerințele școlii, alta a elevilor dispuși „să reziste”. Există, de fapt, și elemente care șovăie, adică elevi care sînt cînd disciplinați, cînd nedisciplinați — și aceasta nu în mod nepremeditat ci tocmai pentru că își pun probleme, pentru că se întrebă la care din atitudini să subscrie prin comportarea lor.

Problema pe care trebuie să o rezolve în primul rînd educatorul în această etapă este de a forma în clasă lui un nucleu alcătuit din acei elevi care să poată înfrunta cel mai bine greutățile ivite, care să fie în stare să-și ducă colegii pe un drum just.

Pînă am ajuns să prețuim cum se cuvine acest lucru, am făcut greșeli — și încă multe. Astfel, conducerea școlii nu numai că nu a stabilit graba cu care unii diriginți împărțeau răspunderile printre elevi, la începutul anului școlar (chiar în condiții în care, preluînd diriginții unei clase noi, nu-și cunoșteau elevii), dar chiar slăbinea această grabă, dîndu-i caracter de linie de acțiune pe școală, cu intenția de „a pune cît mai repede ordine în clasă”.

Elevii cărora li se încredințau astfel munci de răspundere în clase erau rari și ei mai îndicați. Dacă în elele mai mari, unde acest lucru se făcea în colaborare cu conducerea organizației U.T.M. a clasei, munci, unde pionierii nu puteau să ducă toată muncă, un sprijin substanțial în această privință, operația se desfășura cu o obiectivitate îndeolnică.

Grav nu era atît faptul că responsabilii corespundeau mai puțin în munca ce li se încredințase, ci aceea că unii diriginți — și nu o minoritate — se mulțumesc a-și scoți pe acestia drept activ al viitorului colectiv și nu se mai preocupau de această sarcină. Ei acordau o încredere, unor nejustificată, presupușului nucleu, care, în realitate, nu juca rolul scontat. Nu odată se întîmpla ca, în procesul rezolvării diferitelor probleme pe care le ridica viața și munca în comun a elevilor, alții decît cei cu munci de răspundere în clasă să fie aceia care adoptau poziția justă, care puneau în fața elevilor cerințele cele mai potrivite. Se ajungea astfel, la situația nelăscărită că în clasă să existe un nucleu de fapt și unul „oficial”, lucru care nu contribuie, în nici un caz, la închegarea colectivului.

Tocmai o asemenea situație, care în una din clasele școlii noastre (o clasă a IX-a) a dus la conflicte deschise, l-a determinat pe dirigințele clasei să pună problema în discuția consiliului pedagogic. Cu pricepele diriginților acestei probleme s-au descoperit și alte situații nemulțumitoare determinate de felul cum a fost stabilit grupul de conducători ai elevilor.

Aci este necesară o mică paranteză. Situația ideală este aceea cînd nucleul viitorului colectiv (un colectiv care se statornicește de la sine, prin calitatea componenților săi) este și acela din care se recrutează organele de conducere ale colectivului, organe pe care elevii și le aleg de pe o poziție liber conștientă. Lucrul acesta i-a făcut pe unii diriginți să organizeze alegeri ale conducătorilor clasei. Procedînd astfel, acești diriginți nu urmăreau decît să dea clasei un grup de conducători apreciați de către majoritatea elevilor. Ei încă nu-și puneau problema activului în înțelesul pe care-l dă Anton Semionovici Macarenco acestei noțiuni.

Ca urmare, în multe clase, ca de pildă în clasa a VIII-a „C” în anul școlar 1952/53, activul a corespuns și și-a îndeplinit satisfăcător sarcinile pînă la terminarea școlii. În unele clase mari, unde tradiția inexistenței unui colectiv se opunea încercărilor de a-l constitui, elevii au ales în conducerea clasei pe acela dintre ei care prezentau garanția că nu vor face clasei „greutăți”. Voturile elevilor serioși încredințate elevilor serioși au constituit o minoritate. Sigur că în acest fel nu s-a putut realiza un adevărat nucleu, care să-și sprijine pe dirigințele în acțiunile sale. În aceste clase, adevăratul nucleu îl constituiau elevii care făceau parte din conducerea organizației U.T.M. a clasei.

Problema continuă să frîmțeze cadrele didactice din școala noastră. Fără să fi ajuns la concluzii definitive, colectivul nostru didactic și-a propus, începînd din anul școlar trecut, să urmeze următoarea linie: a-tunci cînd dirigințele preia o clasă care nu este cunoscută, el nu se grăbește să se fițeze asupra activului, nu dă răspunderi permanente elevilor odată cu începerea anului școlar. Cînd este vorba de orice clasă în afară de a V-a și a VIII-a (clase în care, de obicei, elevii nu sînt aceiași din anul școlar precedent) dirigințele lasă să funcționeze la începutul anului vechi conducere. În felul acesta, dirigințele are puțină să studieze și să studieze, să constate stadiul în care se află procesul închegării colectivului, să se orienteze asupra măsurilor pe care trebuie să le ia. Pe măsură ce reușește să se lămurească, dirigințele ia măsurile corespunzătoare în funcție de situația dată. Dacă este nevoie, dirigințele se orientează spre împrăștierea activului sau chiar spre crearea unui nou activ. El îndreaptă atenția elevilor asupra a celor care se evidențiază prin atitudinea lor pozitivă, folosind în acest scop mijloacele cunoscute: le încredințează sarcini, le sugerează și i ajută să inițieze acțiuni care atrag pe elevi (manifestări artistice, sportive și altele), subliniază aportul lor la succesele acestor acțiuni, le acordă în mod deschis toată încrederea lui. Colegii lor ajung să-și aprecieze pe acești elevi și, cînd se trece la alegeri, ei sînt, de obicei, aleși.

În cazul claselor a V-a și a VIII-a, lucrurile se petrec la fel, cu excepția faptului că aici, atît timp cît dirigințele studiază clasa, diferitele funcțiuni sînt îndeplinite pe rînd, după criterii formale (în ordinea alfabetului, în ordinea bănelor), de către diferiți elevi. Bine înțeles că, în ambele cazuri, dirigințele orientează și atenția celorlalți profesori ai clasei, a conducătorii organizației U.T.M. pe școală și a instructorului de pionieri asupra situației din clasă sa, pentru a se folosi de ajutorul acestora în propria sa orientare.

Faptul că lucrurile merg mai bine decît înainte ne dovedește că ne-am apropiat cu un pas de soluția justă; faptul că încă nu merg bine în toate clasele ne arată că nu am lămurit-o încă pe deplin.

Vorbeam de o linie unitară adoptată în această privință în școala noastră. Ea nu are, însă, un caracter de exclusivitate. Cadrele didactice din școlile sînt stăruinți și repel îndemnați să adopte o altă linie creatoare, să propună consiliului pedagogic noi metode care să ducă la îmbunătățirea muncii.

Nu mai îndoiesc că un schimb de păreri în acest domeniu, în cadrul discuției ce se poartă în coloanele „Gazetei Învățămîntului”, ne va folosi și va folosi tuturor.

Comunicarea unor experiențe reușite privitoare la acest aspect al formării colectivului de elevi sau la altele, comunicarea felului în care unele școli rezolvă problema formării colectivului la clasele I—IV, clase care, datorită particularităților de vîrstă ale elevilor, pun probleme specifice, sînt lucruri așteptate, menite să contribuie la justa aducere la îndeplinire a sarcinilor legate de educarea tîrșăturilor omului de tip nou.

O. SAFRAN
directorul școlii medii de băieți nr. 11 din București

In întreaga țară au început consfăturile raionale ale cadrelor didactice

A crescut nivelul la învățură al elevilor

Consfăturile cadrelor didactice care se desfășoară zilnic în Capitală...

principiului legării teoriei de practică în activitatea unor cadre didactice...

NICULINA WEISS

Rezultatele muncii de alfabetizare

Cadrele didactice din Orasul Stalin au ascultat cu mult interes referatul...

La consfăturile cadrelor didactice din raionul Stalin-București

Faptul că o serie de elevi ai școlilor din raion nu și-au însușit cunoștințele...

dele greșite folosite în muncă instructiv-educativă de către unele cadre didactice...

V. PASCU

Inarmarea școlărilor cu cunoștințe și deprinderi practice

Problema înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice a fost pe larg analizată...

In munca de alfabetizare din raion au fost însă și o serie de fapte negative...

VIORIEL ALECU

Măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii

Cadrele didactice din orașul și din raionul Brăila au venit la consfăturile raionale...

In întâmpinarea celui de al IV-lea Congres al S. M. I.

Succese în munca didactică și obștească

Muncitorii din învățământ de pe întreg cuprinsul patriei noastre se străduiesc să întâmpine cel de al IV-lea Congres...

nale s-au obținut în această privință la școala de 7 ani din comuna Titești...

In cinstea acestui Congres, cadrele didactice din raionul Pitești au obținut importante succese...

In vederea deschiderii în bune condiții a noului an școlar, muncitorii din învățământ din raionul Pitești...

Pentru organizarea timpului liber al elevilor într-un mod cât mai interesant, pentru asigurarea unei vacanțe...

Acordând o atenție deosebită muncii de pregătire a deschiderii noului an școlar, cadrele didactice din raionul Pitești...

Concurs literar

Clubul Sindicatului Muncitorilor din învățământ din Capitală organizează în cinstea celui de al IV-lea Congres...

1 premiu I — lei 2000
2 premii II — lei 1000
2 premii III — lei 750
6 mențiuni — lei 250

Pentru cele mai bune lucrări vor fi acordate următoarele premii:

Rezultatul concursului se va anunța între 20 și 30 decembrie a.c., iar înmânarea premiilor va avea loc...

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Să asigurăm din timp recolte îmbelșugate pentru anul viitor

Cadrele didactice din școlile sătești desfășoară în această perioadă o intensă muncă de sprijinire a campaniei...

tura de toamnă să se îngroape și gunoi de grajd. Gunoiul de grajd se dă numai în cazul cînd pînta premergătoare...

Arătura de toamnă se execută în general la adîncimea de 18-20 cm, la cea o lună înainte de însămînțare...

Învățătorii din școlile sătești au datoria să arate țăranilor muncitorii că este necesar să treacă de îndată la pregătirea terenului...

TR. POPESCU

Ing. I. TEODORU

Examenele de admitere pentru învățământul fără frecvență

Ministerul învățămîntului aduce la cunoștința celor interesați că între 10-17 septembrie a.c. se va ține examenul de admitere...

- I. Institutul politehnic din București
a) Facultatea de electronică și telecomunicații
b) Facultatea de energetică
c) Facultatea de mecanică
d) Facultatea de tehnologie mecanică
II. Institutul politehnic din Timișoara
a) Facultatea de electrotehnică
b) Facultatea de construcții
III. Institutul politehnic din Iași
a) Facultatea de electrotehnică
b) Facultatea de industrie ușoară
IV. Institutul politehnic din Cluj
a) Facultatea de tehnologie mecanică
V. Institutul de mine din București
a) Facultatea de mine
VI. Institutul de petrol și gaze din București
a) Facultatea de exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze
VII. Institutul de construcții din București
a) Facultatea de construcții

Seri bănațene

Cearca de sus ușor și liniștea de seară se așternuse peste un sat a cărui poveste puțin o știu. Aici trăiesc oameni cu o viață plină și bogată...

— Cum să nu te duci la școală chiar bătrîn? Păi cînd vorbește învățătorul nostru, parcă citește din carte...

— Cum să nu te duci la școală chiar bătrîn? Păi cînd vorbește învățătorul nostru, parcă citește din carte...

— Cum să nu te duci la școală chiar bătrîn? Păi cînd vorbește învățătorul nostru, parcă citește din carte...

FELICIA CRIȘAN

Pe urmele scrisorilor nepublicate

De curînd s-a primit la redacția gazetei noastre o scrisoare a unui corespondent, în care erau arătate o serie de lipsuri în munca lui Ilie Drăgan...

Din activitatea Editurii Tineretului

Mergînd pe linia îmbogățirii continue a literaturii noastre cu noi și valoroase lucrări originale, colectivul redacțional al Editurii Tineretului...

Cititorii tineri și copiii aparținînd minorităților naționale de la noi primesc numeroase cărți originale...

Tot pentru tineret este și lucrarea lui Eugen Barbu „Gloaba”, al cărui erou principal este un tipograf...

In limba sîrbă se traduc din literatura universală „Robinson Crusoe” de Daniel Defoe, „Tănuțul” de Ethel Voynich, iar din literatura romînă „pa e „Marea bătălie de la Iazul mica” de O. Panu-Iași.